

حسین نوری

۷ کتابی که نیمی از علم فقه است

- *— موانع ارث
- *— قاتل عمدى از روی ظلم از مقتول ارث نمى برد
- *— قتل به حق مانع ارث نىست
- *— قتل خطائى نيز مانع ارث بردن نىست

همانطور که در مقاله قبل گفته شد يکى از مباحث مهم ارث، بحث از موانع ارث است و در اين رابطه، چند موضوع به عنوان موانع ارث معرفى شده که مهمترین آنها

کفر و قتل است، در مقاله گذشته درباره مانع بودن کفر و اینکه کافر از مسلمان ارث نمی‌برد مشروحاً بحث شد و اینک درباره‌ها نعیت قتل به این چند مطلب توجه کنیم:

الف- قاتل در صورتی که قتل را از روی عمد انجام داده و در این قتل نیز ظالم بوده باشد، یعنی مثلاً برای دفاع از خود، یا در راه اجرای حدی از حدود کیفری نبوده، از مقتول ارث نمی‌برد، و این مسأله به این صورت مورد اتفاق فقهای شیعه و سنی می‌باشد و منشأ این اتفاق، نظیر روایاتی است که: از حضرت رسول اکرم (ص) و عترت گرامیش (ع) رسیده است:

در سنن ابی داود و سنن دارمی و مسنده احمد بن حنبل و سنن بیهقی، روایاتی مندرج است که مضمون آنها این است که قاتل از ارث محروم است.^۱

شیخ طوسی در خلاف از حضرت رسول اکرم (ص) نقل می‌کند که فرمودند: زن از مال شوهر خود و شوهر از مال همسرش— مدامی که یکی از آنها قاتل دیگری نباشد— ارث می‌برد.^۲

صاحب وسائل نیز در کتاب ارث در باب «مانع بودن قتل عمدی از ارث در صورتی که از روی ظلم باشد»^۳ حدیث ذکر کرده است که دلالت آنها بسیار روشن است و از لحاظ سند، حدیث ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۷ صحیح می‌باشد، اما حدیث ۵ هر چند از جهت سند ضعیف است، زیرا در سند آن «قاسم بن محمدجوهری» که دارای مذهب واقفی^۴ و مجھول الحال است، قرار دارد و همچنین در سند آن «علی بن ابی حمزة بطائشی» که واقفی بوده و مورد وثوق نیست، واقع گردیده و در سند حدیث ۶ نیز «قاسم بن سلیمان» که مجھول الحال است، واقع شده است ولذا ضعیف است، ولی چون میزان حجت بودن یک حدیث آن است که موجب اطمینان باشد و این دو حدیث از آنجا که مورد عمل فقهای بزرگ اسلام است و آنها در مقام فتوی دادن به آن دو حدیث نیز اتكاء و اعتقاد نموده‌اند، همین موضوع آنها را اطمینان‌بخش می‌سازد، لذا آن دو حدیث نیز مانند احادیث دیگر این باب حجت می‌باشند.

بنابر این در ثبوت این حکم تردیدی نیست.

۱- سنن ابی داود باب ۱۸ کتاب فراپن، سنن دارمی ج ۲ ص ۳۸۴، مسنده احمد ج ۱ ص ۴۹، سنن بیهقی ج ۶ ص ۲۲۱.

۲- خلاف ج ۲ مسأله ۲۲ از کتاب ارث.

۳- واقفی‌ها کسانی هستند که حضرت امام موسی کاظم (ع) را آنرین امام می‌دانند.

البته حکمت این مطلب یعنی ممنوع بودن قاتل—از روی عمد و ظلم—از ارث، نیز روشن است زیرا اگر قتل عمدی مانع از ارث بردن نباشد چه بسا در موارد بسیاری، برخی از ورثه، مورث خود، مثلاً فرزند، پدر خود و یا شوهر، همسر خود و یا برادر، برادر خود را به طمع ارث بردن از مال او، می‌کشت، شارع اسلام برای اینکه جلو این چنین جنایت و خلافکاری‌ها را بگیرد، مقرر نموده است که قاتل عمدی و از روی ظلم، از ارث مقتول محروم و ممنوع باشد.

باید به این نکته نیز توجه کنیم: قتل عمدی که مانع ارث است، فرقی نمی‌کند که از روی مباشرت انجام بگیرد مثل اینکه قاتل شخصاً سر مقتول را ازیدن جدا کند یا با زدن تیر و آلت دیگری او را بکشد یا اینکه این کار را به تسبیب انجام بدهد مثل اینکه او را جلو درند گان بیندازد تا وی را بخورند یا اینکه او را حدتی طلانی— که منجر به کشته شدن او به جهت گرسنگی و تشنجی می‌گردد— زندانی کند یا اینکه غذای مسمومی را جلو او بگذارد و او هم نسداند که آن مسموم است و بخورد و بطوط کلی در صورتی که این شخص علت قتل او باشد و کشته شدن او مستقیماً به او نسبت داده شود، از مقتول ارث نمی‌برد.

اما اگر این شخص کاری انجام داده است که معمولاً باعث کشته شدن نمی‌شود و کشته شدن به سبب آن، یک امر اتفاقی است که احیاناً صورت می‌گیرد، مثل اینکه چاهی بر سر راه کشته است و یکی از عابران در آن چاه افتاده و مرده است این قبيل قتل‌ها نیز هر چند موجب ثبوت دیده می‌شود و این شخص باید خونبهای مقتول را بپردازد، ولی اگر مقتول یکی از بستگان او باشد، موجب محرومیت از ارث نمی‌شود، و بطوط خلاصه میزان حکم آن است که قتل مقتول مستقیماً به آن قاتل نسبت داده شود و او در نظر مردم علت قتل محسوب شود.

□ ب— در صورتی که قتل عمدی بر اساس ظلم نباشد و قاتلی مقتول را در مقام دفاع از خود یا از روی قصاص یا در ضمن جهاد در راه خدا، یا برای اجرای حدود کیفری^۱ کشته باشد قاتل از مقتول ارث می‌برد و این قبيل کشتن‌ها چون در راه حق انجام

۱— اجرای قصاص و حدود به دست افرادی است که صلاحیت این کار را داشته باشد مثل مجتهد جامع الشرایط و یا فردی که از طرف مجتهد، مأمور این کار باشد و جهاد هم یا باید دفاعی باشد و یا به اجازه امام یا نایب او انجام گرفته باشد.

گرفته است مانع ارث بردن نیست.

این مسأله نزد فقهای شیعه مورد اتفاق است و حدیثی از حضرت صادق(ع)

نقل شده است که از آن حضرت سوال شد:

دو طائفه از مسلمانان با هم می‌جنگند یکی از آنها باغی است (یعنی: علیه امام و رهبری که اطاعت از آن لازم است قیام کرده است) و دیگری عادل است و در ضمن این چنین درگیری و جنگ، شخصی پدریا فرزند یا برادریا یکی دیگر از خویشاوندان خود را کشته است آیا در این صورت قاتل از مقتول ارث می‌برد؟ حضرتش فرمودند: بلى ارث می‌برد برای اینکه از روی حق کشته است.^۱

همانطور که ملاحظه می‌کنید از پاسخ حضرت استفاده می‌شود که بطور کلی

قتل در صورتی که از روی حق باشد مانع ارث بردن نمی‌شود.

این مسأله هر چند همانطور که گفته شد از نظر فقهای شیعه ثابت و مورد اجماع است ولی در میان فقهای اهل تسنن - بطوری که فقیه بزرگوار شیخ طوسی نیز در کتاب خلاف ذکر کرده است^۲ مورد اختلاف است.

ابوحنفه می‌گوید: قتل هر چند به حق هم باشد، مانع ارث بردن است ولی احمد بن حنبل قتل از روی حق را مانع ارث بردن نمی‌داند.^۳

□ ج - فقهای امامیه نوعاً بر این مطلب اتفاق نظر دارند که میان قتل عمدى و قتل خطائى، فرق هست و قتل خطائى مثل قتل عمدى مانع ارث نیست.^۴ ولی در این موضوع بحث و اختلاف نظر دارند که آیا قاتل خطائى مانند غیر قاتل از تمام آنجه که متعلق به مقتول است ارث می‌برد (حتی از دیه مقتول که در صورت خطاء محض بودن، آن را عاقله^۵ قاتل و در صورتی که شبیه به عمد باشد آن را خود شخص قاتل باید بپردازد) یا اینکه از سایر اموال او ارث می‌برد و فقط از دیه مقتول ارث نمی‌برد؟

۱ - وسائل ج ۱۷ ص ۳۹۷.

۲ - کتاب خلاف ج ۲ مسألة ۴۲ از کتاب ارث.

۳ - الفقه على المذاهب الخمسة ص ۵۰۵.

۴ - از کتاب مختلف الشیعة علامه حلی اعلی الله مقامه استفاده می‌شود که ابن ابی عقیل عمانی قتل خطائى را نیز موجب محرومیت از ارث می‌دانست است و در جواهرج ۳۹ ص ۳۷ این قول را از فضل بن شاذان و کلبی نیز نقل کرده است.

۵ - عاقله، خویشاوندان و بستگان تزییک شخص را گویند مانند برادران و عموهای او و ...

علّامة حلی در کتاب مختلف الشیعه پس از آنکه ذکر می‌کند که در قتل عمدی در صورتی که از روی ظلم تحقیق یافته باشد، قاتل از ارث محروم می‌باشد می‌گوید:

در مورد قتل خطائی چند قول وجود دارد:

الف—ابن ابی عقیل می‌گوید: قاتل خطائی نیز از ارث ممنوع است.

ب—شیخ مفید و شاگردش سلار می‌گویند: از جمیع اموال مقتول، ارث می‌برد (این قول را محقق نیز در شرایع اختیار کرده است).

ج—شیخ طوسی و سید مرتضی و ابن ادریس و جمیع می‌گویند: فقط از دیه مقتول ارث نمی‌برد، و علامه می‌گوید: گفتار شیخ طوسی مورد اعتماد ما است.^۱

باید توجه داشت که طرفداران قول سوم در میان فقهاء متقدمین به اندازه‌ای فراوان بوده‌اند که سید مرتضی در کتاب انتصار می‌گوید:^۲

از مطالبی که گمان می‌رود تنها امامیه به آن قائل باشند، این است که قاتل خطائی فقط از دیه مقتول ارث نمی‌برد و از بقیة اموال او ارث نمی‌برد.^۳

تحقیق مطلب در اینجا پس از توجه به این موضوع که فلسفه‌ای که برای ممنوعیت قاتل عمدی از ارث ذکر گردید (شارع اسلام خواسته است به این وسیله جلو کشتن افراد به طمع ارث بردن از اموال را بگیرد) در قتل خطائی جاری نیست این است:

روایاتی که پغمبر اکرم (ص) و اهل بیت معظمش صادر گردیده است دو دسته است:

۱—روایاتی که صاحب وسائل نیز آنها را در باب ۹ از ابواب موانع ارث ج ۱۷ ذکر کرده، دلالت دارند بر اینکه قاتل خطائی از ارث محروم و ممنوع نیست.^۴

۲—روایاتی که در باب ۸ ذکر نموده و دلالت دارند بر اینکه قاتل از دیه مقتول ارث نمی‌برد.^۵

۱—مختلف الشیعه کتاب ارث ص ۱۹۱.

۲—انتصار کتابی است که سید مرتضی آن را برای بازگو کردن مسائلی که فقهاء امامیه—در برابر فقهاء اهل سنن—متفرد به آنها می‌باشند تألیف کرده است.

۳—کتاب انتصار ص ۳۰۷.

۴—وسائل الشیعه ص ۳۹۱.

۵—وسائل الشیعه ص ۳۹۰.

و جمع میان این دو دسته — که از لحاظ صناعت اصولی، دسته دوم مقید دسته اول می‌باشند — اقتضاه می‌کند که قاتل خطائی فقط از دیه مقتول نتواند ارث ببرد.
این قول را همانطور که گفتیم بیشتر فقهای امامیه اختیار کرده‌اند و صاحب جواهر نیز می‌گوید این قول دارای قوت است.^۱

در سنن بیهقی ج ۲۲۱ ص ۶ و در کتاب خلاف در مسأله ۲۲ از کتاب ارث حدیثی از حضرت رسول اکرم (ص) نقل گردیده است که همین قول را تأیید می‌کند.
نظریه فقهای امامیه به این شرح بود که ذکر گردید، اما فقهای اهل سنت در باب قتل خطائی انتظار مختلفی دارند: در کتاب «الفقه على المذاهب الخمسة» می‌گوید:
انمهٔ چهارگانهٔ اهل سنت در قتل خطائی هریک، رأیی دارند:
گفتار مالک با فقهای امامیه موافق است.^۲

شافعی می‌گوید: قتل خطائی مانند قتل عمدى مانع ارث بردن قاتل است.
و همچنین قاتل اگر کودک و دیوانه هم باشد از مقتول ارث نمی‌برد.
احمد می‌گوید: قتلی که موجب عقوبت است، هر چند عقوبت مالی هم باشد مانع ارث است و چون قاتل خطائی باید دیه بپردازد — و پرداخت دیه یک نوع عقوبت مالی است — لذا ارث نمی‌برد.

ابوحنفیه معتقد است که قتل خطائی نیز مانند قتل عمدى مانع ارث بردن است و اما مجنون و صغیر اگر قاتل هم باشند از ارث محروم نیستند و از مقتول ارث می‌برند.^۳

□ د — در مانع بودن قتل عمدى که از روی ظلم صورت بگیرد فرقی نیست که قاتل یک نفر باشد یا اینکه جمعی باشند، در هر دو صورت قتل عمدى به غیر حق، مانع از ارث است.

□ ه — قاتل هر چند خود به شرحی که گفته شد از ارث بردن منع است ولی مانع ارث بردن کسانی که ازا او از جهت طبقه‌بندی متأخر می‌باشند نمی‌شود.
یعنی: در ترتیب حکم ارث وجود قاتل مانند نبودن او است.

بنیه در صفحه ۵۱

۱— جواهر ج ۳۹ ص ۳۸، مفتاح الكرامة ج غرافن ص ۴۱، مستند نراقی ج ۲ ص ۹۳ و در ریاض و مجمع الفائد.

۲— در کتاب بدایه المجتهد و نهایه المقصود ج ۲ ص ۳۵۴ نیز این قول را از مالک نقل کرده است.

۳— الفقه على المذاهب الخمسة ص ۵۰۵.

۲- به فرض اینکه فرمان الهی به پیروی از فطرت تعلق گرفته باشد باز هم دلیل بر مدعای نیست زیرا فرمان، ارشادی است نه مولوی، مانند امر به اطاعت از خدا و پیامبر(ص)، در این آیه کریمه: **اهبِعواالله واطبِعواالرسول آنجا** که انسان در پرتو فطرت و عقل، اطاعت از خدا و پیامبر الهی یا اجرای عدالت و مانند آن را بر خود لازم می داند، اگر از طرف شارع امر و فرمانی صادر گردد، تنها به جهت توجه دادن به همان دستور عقلی و فطري است.

۳- عقل و فطرت دارای یک دستگاه مستقل فرماندهی در عرض دستگاه فرماندهی الهی نیستند، زیرا در نظام آفرینش، مبدأ المبادی و غایت الغایات، ذات لا يزال خداوندی است انا لله وانا اليه واجعون،^۱ هوالاول والآخر والظاهر والباطن،^۲ ان الحكم للله^۳ و به اصطلاح متکلمان، عقل، رسول و پیامبر باطن خداوند است، همانگونه که پیامبر، عقل ظاهر است و به فرموده امام کاظم (ع) خداوند دو حجت و دور رسول دارد یکی باطنی که عقل است و دیگری ظاهری که پیامبران و امامان معصوم علیهم السلام می باشند.^۴

۱- سوره بقره آیه ۱۵۶.

۲- سوره حديد آیه ۳.

۳- سوره یوسف آیه ۴۰ و ۶۷.

۴- اصول کافی ج ۱، کتاب العقل والجهل، روایت ۱۲.

بقیه از صفحه ۳۱

بنابر این اگر کسی که پدر خود را کشته است، فرزندی دارد و مقتول غیر از قاتل خود فرزند دیگری ندارد در این صورت فرزند قاتل از جد خود ارث می برد، و قاتل که فرزند مقتول است ارث نمی برد.

و اگر مقتول فرزندی غیر از قاتل ندارد و فرزند فرزند نیز ندارد ولی مثلاً یک یا چند برادر دارد فرزند او در عین اینکه از طبقه اول ارث است چون قاتل است، ارث نمی برد، ولی برادر مقتول که از طبقه دوم ارث است، ارث می برد...